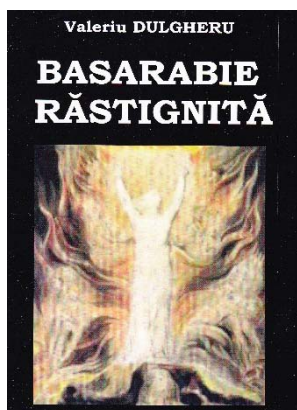

Prof.dr. Dumitru Mnerie
Primul Rector al Universității „IOAN SLAVICI” din Timișoara
actual Președinte al Consiliului Academic
Prezentarea cărții „Basarabie răstignită”
Autor: Prof.dr.hab. Valeriu Dulgheru

Basarabia, acest ținut din totdeauna al românilor, ce se înțelege în aceeași limbă românească, ajunge să fie „răstignită”, la figurat, semnificativ printr-o metaforă păunesciană („*Se urcă Basarabia pe cruce/ Și cuie pentru ea se pregătesc,/Și primăvara jale ne aduce / Și plânge iarăși neamul românesc...*”, metaforă aleasă și folosită de autor în titlul ciclului de scrieri „*Basarabie răstignită*”. Autorul consideră că Basarabia a fost „răstignită” odată cu semnarea *Tratatului de la București* din 16/28 mai 1812, prin care Imperiul otoman cedează, fără ca să-i aparțină (?!), această minunată parte a „*Moldovei lui Ștefan*”, rușilor. Când spunem, „răstignire”, ne ducem cu gândul la crucificarea Domnului nostru Iisus Hristos. Ce vină are Basarabia să fie astfel pedepsită? Ce vină au românii basarabeni să fie mereu la coada imperiilor și Uniunilor? De ce, de peste 200 de ani încoace Basarabia este mereu răstignită și „re-răstignită”, până chiar și-n zilele noastre? Răspunsuri la aceste întrebări se regăsesc adunate și reactualizate, poate mai bine ca oriunde, în paginile scrierilor, marcate de înalt spirit patriotic și simț al adevărului istoric, semnate cu mare demnitate de către *Valeriu Dulgheru*, intitulate generic „*Basarabie răstignită*”. Cele 10 volume, editate până acum de autor, reprezintă mai mult decât o culegere de eseuri militante, apărute în periodicul „*Literatura și Arta*”, în ultimii aproape 15 ani.

În acest al X^{-lea} volum „*Basarabie răstignită*”, autorul se simte, parcă, însuși răstignit, pe-o cruce, la o răscruce de drumuri, când Basarabia mai poate fi sfărtecătă. În fiecare pagină, inginerul Valeriu Dulgheru, acaparează cititorul, atât prin patima, cu care i se adresează, cât și cu exactitatea datelor și argumentarea logică, pe care o folosește, în fiecare comentariu al evenimentelor, răspunzător parcă, să respecte rigoarea științifică.

Luată ca un tot unitar, această carte prezintă un model de *atitudine patriotică revoluționară a unui intelectual*, apărător de neam, cu simțul datoriei de a-și face publică părerea asupra spuselor și faptelor unor politicieni contemporani, demnitari aleși, pe care îi îndeamnă să aibă cu sfințenie grija așchiei de popor ruptă din trupul Marii țări a românilor. Prin cele scrise autorul se dovedește un susținător al doctrinei liberale, un admirator al faptelor bune al multor liberali, actori ai scenei politice prezente, dar și încrezător în șansa coborârii de pe cruce a Basarabiei și basarabenilor, prin forțe proprii, printr-o politică dreaptă a conducătorilor, spre o perspectivă cu adevărat democratică, prin promovarea importantelor valori autohtone, de care întreaga Europa ar putea avea mare nevoie.

Lucrarea este împărțită în 4 părți. Primul capitol intitulat „*Basarabia încotro?*”, cel mai bogat, cuprinde analize, comentarii, atenționări pentru politicieni și nu numai, prezentate într-o ordine cronologică, publicate în periodicul „*Literatura si Arta*” din Chișinău (în perioada martie 2013 –ianuarie 2014), aducând cititorul la o tensiune apropiată de cea a autorului, foarte prins de importanța faptelor, ancorat în realitatea momentului istoric, din viața țării, *Basarabia - mereu răstignită*. Subiectele sunt abordate într-o dinamică impresionantă, de către autorul-analist politic, parcă căutându-se monitorizarea evoluției evenimentelor, în dorința optimizării deciziilor conducătorilor, pentru menținerea Basarabiei pe drumul cel mai bun.

În capitolul al II-lea, „*Socialism și panslavism*” atitudinea autorului este îndreptată către politica practică în Republica Moldova de azi și unele aspecte doctrinare, aflate uneori în contradicție cu orientările anunțate de reprezentanți ai partidelor politice, preocupați mai mult de putere decât de rezolvarea marilor probleme ale statului. Citându-l pe profesorul, scenaristul Milovan Vitezovic „*Din două jumătăți de adevăr se poate face o mare minciună*”, autorul aduce argumente foarte convingătoare de faptul că „*Cel mai periculos lucru este că aceste structuri de falsificare știu să se acomodeze la etapa istorică respectivă, la zona unde este răspândit falsul, fapt ce face ca semiadevărurile să fie de mulți percepute drept adevăruri*”.

Cel de-al III-lea capitol „*Românii - primul popor creștin*” conține referiri interesante la importanța rădăcinilor creștine ale românilor, popor cu drept deplin de a se alătura cu fruntea sus marilor puteri din Europa, care au marcat recent 1700 de ani de creștinism liber în Europa, odată cu promulgarea Edictului de la Milano, așa cum ne informează și autorul, anul 313 fiind anul eliberării „*actului legal de naștere*” a creștinismului.

Ultimul capitol, „*Portrete în timp, opinii, reflecții*”, adună câteva scrieri, care reflectă esența înțelepciunii citatului folosit de autor din opera clasicului A. Vlahuță: „*Sunt mulți chemați - puțini aleși*”. Aleșii autorului sunt personalități de necontestat, „*din categoria oamenilor care restituie altor oameni mult mai multă lumină decât primesc*”, dedicați bunului mers al societății, apărării valorilor culturale ale neamului, oameni care au înțeles sacrificiul pentru cauze nobile.

În finalul cărții se prezintă Declarația Forului Democrat al Românilor din Republica Moldova „*Să nu ratăm șansa istorică a Summitului de la Vilnius*”, prin care prezintă „*șansă pentru desprinderea de trecutul sovietic, lichidarea consecințelor pactului Molotov-Ribbentrop din 23 august 1939*”.

Ca aspect general al lucrării, demnă de remarcat este și simbioza scrisului cu grafica fin aleasă cu talent și inspirație excepțională de *Natalia Dulgheru*, încă o dovadă clară a mentalității și atitudinii familiei de intelectuali, DULGHERU, unită în trup și suflet, luptătoare, pentru o cauză nobilă, aceea de a apăra cu demnitate *Basarabia românească* din actuala Republică Moldova, a apăra un popor cu merite evidente de a se alătura democrației și civilizației europene. Și acest volum din ciclul „*Basarabie răstignită*”, se încadrează în colecția de opere militante, pentru un viitor luminos al tuturor românilor, liberi la un trai împreună, fără opreliști inventate, fără prigonire ori granițe despărțitoare de neam.

Ecouri la carte

Printre articolele bine gândite și scrise, care apar din când în când în „*Literatura și Arta*”, sunt cele semnate de Aurelian Silvestru, Iulius Popa, Valeriu Dulgheru și alți câțiva autori temeinic instruiți, culti. Am citit în „*Literatura și Arta*” articolul „*Absurditatea ideilor socialiste*” de Valeriu Dulgheru despre socialiștii moldoveni. Frumos articol, mi-a plăcut. Mi-am notat și un fragment din el.

Valentin Mândăcanu, prof.univ.dr.

Universitatea Pedagogică de Stat din Chișinău

Foarte interesant și foarte profund ai așternut ideile tale susținute de atâtea citate. Ai perfectă dreptate: "Să-și pună pofta-n cui"! Ba chiar, să dea Domnul, să le piară pofta de porci hrăpăreți!

Îmi scot pălăria în fața ta, Valeriu.

Cu respect,

Cornel Namolovan

Domnule Profesor,

Am citit cele scrise de Dvs. cu tristețe și revoltă (nu pot să spun cu plăcere, căci nu te poți bucura de porcăriile astea atât de consolidate). Sigur că încă odată văd dreptatea fără rezerve a Marchizului de Custine privind caracterizarea rușilor de ieri, de azi și de mâine.

Arnold Toynbee zicea că toate civilizațiile mari au avut nevoie, ca să se dezvolte de o mare, mai mult sau mai puțin interioară, care să le înlesnească transportul. Rusii n-au avut aceasta mare și atunci au utilizat un surogat de mare și anume întinsul euro-asiatic, având ca vehicul de bază calul. Deci, în locul navigației au utilizat un surogat - calul. Nu știu cât se poate filozofa pe seama celor spuse de Toynbee, a cărui părere o respect mult, dar deosebirea de comportament al națiilor europene propriu-zise, față de nația asta euro-asiatică s-ar putea să vină și de la acest aspect obiectiv. Deci, "*arta navigației*" versus "*arta călăritului*", învățat probabil de la „*maeștrii mongoli*”. N-am nimic cu bietul cal dar cu călăreții ăștia nerușinați am!

Mircea Pascovici

Prof.univ.dr.ing.

Universitatea Politehnica, București

Stimate Valeriu Dulgheru,

Mulțumesc mult pentru documentatele articole. Sunt deosebit de interesat de astfel de materiale. Am fost mulți ani abonat la „*Literatura si Arta*”, încă din 1988 (oarecum ciudat, pe atunci, chiar înainte de 1989, se puteau face astfel de abonamente, dar ulterior s-a anulat aceasta posibilitate).

Cu deosebita considerație,

Valeriu Panaitescu

Prof.univ.dr.ing.

Universitatea Politehnica, București

Dumnezeu să dea gândul cel bun și decizia corectă celor care vor hotărî soarta Basarabiei alături de România și Europa.

Sunt cu inima și sufletul alături de dumneavoastră.

Cu deosebita consideratie,

Constantin Enachioiu, Dr., consilier

Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică

Stimate Doamnă Profesor,

Exista pe lume un Dumnezeu care știe să facă dreptate pe măsura suferinței neamului. Ne va ajuta cu siguranță!

Cu aceeași stima,

Dumitru POPESCU

Prof.univ., dr.ing.

Universitatea Politehnica, București

Stimate doamnă profesor,

Este foarte interesant ceea ce scrieți! De fapt, după teoria lui Arnold Toynbee, civilizațiile mai puțin dezvoltate au avut câștig de cauză. Bineînțeles că este o teorie.

De fapt Soljenițin avea dreptate. Este greu să mai vorbești de un popor rus în acest melanj.

Prin dumneavoastră aflu elemente importante ale istoriei „fraților” de la răsărit și nu numai.

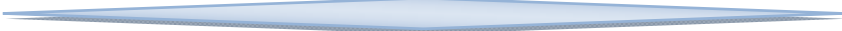
Va doresc tot binele din lume!

*Cu deosebita considerație,
Gheorghe Prisăcaru
Prof.univ.dr.ing.
Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași*

Draga Valeriu,
Mulțumesc pentru informație. Bravo lui Timofte! Sa speram că totul se va petrece cu bine la Vilnius. Doamne ajuta.

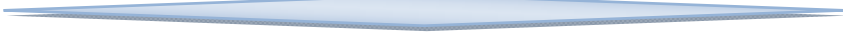
*Alexandru Herlea,
Prof.univ.dr.ing.
Universitatea Belfort Montpellier, Franța
Ex-ministru al Integrării Europene din România*

Mulțumesc domnule profesor pentru materialele interesante. Știam și eu dar mă bucură poziția dumneavoastră intransigentă față de realitățile istorice.

Vă rămân cu deosebit respect,

*Ioan Vida-Simiti
Prof.univ. dr.ing.
Universitatea Tehnică din Cluj Napoca*

Da, mă bucur că oamenii din fruntea Moldovei nu-și mai îndoie spatele în fața cotropitorilor ruși. Felicitări!

„Literatura și Arta” este extraordinar de bogată în istorie și poezie. Mulțumesc! Mi-a făcut o deosebită plăcere să citesc articolele.

*Gheorghe Moldovean
Prof.univ. dr.ing.
Universitatea Transilvania, Brașov*

Stimate Domnule Profesor,

Citind articolele D-stră ne-am gândit la:

- cât de mult se poate lupta pentru a *demonstra/accepta* că „*albul este alb*”!
- cât de mult ne putem bucura pentru *recunoașterea unor adevăruri*, care nu necesitau nici-un mecanism și nici-un instrument și ... nimic special pentru a fi cunoscute; erau pur și simplu evidente.

Nu întotdeauna *a avea unele facilități este generator de progres și evoluție*, și asta, prin comparație cu imensa și profunda Dumneavoastră și a altor colegi, implicare în asigurarea unui culoar de comunicare profundă, adevărată, în domeniul științelor consacrate și ale științelor de graniță, între oameni cu o spiritualitate aleasă și vise frumoase.

Dar, vremurile se schimbă, din haos trebuie să se contureze „*măiestrele*”, care să țâșnească spre cer, libere și sigure, și „*coloanele spre infinit*”, și trăirile acelea țintă de „*întrutotul, întrutoate și întrutoți, cu bine, înainte, spre bine*”.

Vă transmitem emoția și bucuria, și empatia, și susținerea unui trăitor în spiritul limbii române pentru succesul, pe care l-a avut „*limba română la Dumneavoastră*”, împlinirea viselor frumoase, onorante și constructive!

Vă asigurăm că trăim, alături de Dumneavoastră, momentul în care nu se mai pune problema genezei limbii moldovenești și a limbii române cu puține argumente și nici măcar toate susținute de dovezi în procente majoritare, ci se acceptă pur și simplu că albul este alb.

Liviu-Alexandru Sofonea

Acad., prof.univ. m. dr.

Universitatea din Sibiu

Conf.univ.dr. Cotorobai Victoria

Ing. Cotorobai Eduard